

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ניתן להפיץ לזיכוי הרבים תחת השם 'נר שמואל' בלבד

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יבמות - ק"ז

1. במשנתנו חמש מחלוקות בין בית שמאי לבית הלל בדיני מיאון. מחלוקת ראשונה - לב"ש: נזקקין למיאון רק בארוסה לב"ה: אף בנשואה. מה טעמיהם?
  - א. שמואל - ב"ש: תנאי בקידושין, כשנשאה מחלה עליו ונחשבת נשואה, ואם קטנה נשואה תצא, יטענו לחשוב שזה משום תנאי וגם בגדולה מועיל. ואף בנכנסה לחופה ולא נבעלה אין מיאון, כיון שאף לאחר חופה לא יועיל תנאי להפקיע. ובמסר האב את בתו לשלוחי הבעל, לא פלוג רבנן. בית הלל: בני אדם יודעים שנישואי קטנה הם מדרבנן, ויוצאת לא משום תנאי.
  - ב. רבה ורב יוסף - בית שמאי: הטעם לקידושי קטנה, שלא ינהגו בה מנהג הפקר. ואם תוכל למאן אחר נישואין, לא ירצו לישאנה כיון שאין אדם רוצה שתחשב בעילתו בעילת זנות. ואף בנכנסה לחופה ולא נבעלה, לא נוח לו שתהיה חופתו לצורך בעילת זנות. ובמסר 'לא פלוג'. בית הלל: כיון שבנישואיה יש קדושין וכתובה, לא נחשב בעיני בני אדם כבעילת זנות.
  - ג. רב פפא - בית שמאי: אם נשואה תמאן, הבעל יכלה מנכסי המלוג גם את הקרן כיון שעומדת לצאת מרשותו. בית הלל: אדרבה, אם תוכל למאן, ישביח את הנכסים כדי שלא ייעצו לה קרובה לצאת ממנו.
  - ד. רבא - בית שמאי: אם תוכל למאן ימנעו מלישאנה מחשש שיטרח בסעודה ויפסידה. בית הלל: שניהם רוצים שמ"מ יצא קול אישות. ולא ימנע.
2. מחלוקת שניה - לבית שמאי: לא יכולה למאן ביבם, לבית הלל: יכולה. למה מועיל המיאון אליבא דבית הלל?
  - א. רבי אושעיא - שאם עשה בה מאמר לא תצטרך גט, אך הזיקה לא נפקעה וצריכה חליצה.
  - הטעם: ביאה ומאמר שהוא עושה יכול לעקור, זיקה שהתורה הטילה אינו יכול לעקור.
  - ב. עולא - מועיל המיאון אף להפקיע את הזיקה. הטעם: עוקרת נישואיה הראשונים ומתברר למפרע שכשמת לא נפלה ליבום. והקשו ממה ששינונו: כל ערוה שיכולה למאן ולא מיאנה - צרתה חולצת ולא מתייבמת, [כיון שלא היו נישואיה גמורים] משמע שאינה יכולה למאן לאחר שמת. ותימצו: שינונו יתומה קטנה שמיאנה בבעל מותרת לאביו, כיון שעקרה את הנישואין, אבל ביבם - אסורה לאביו, ואע"פ שאינה צריכה חליצה, כיון שנפלה ליבום נראית ככלתו, אף כאן בצרת ערוה לא יועיל מיאון הערוה להתיר הצרה, כיון שבשעת נפילה נראית כצרת בתו.
3. כאשר יש למת כמה אחים שיכולים לייבמה ומיאנה באחד מהם, האם נאסרה לכל האחים?

רב: נאסרה לכולם, כמו בבעלת גט. שמואל: מותרת לכולם. ודווקא בעלת הגט הוא עשה בה מעשה משא"כ מיאון היא עושה בו, ואת האחרים רוצה. רב אסי: מותרת אפילו ליבם עצמו ואין זה משום שסובר כרבי אושעיא שאינה עוקרת את הזיקה ולפיכך מתייבמת לו, אלא רק בשני יבמין סבר שאי אפשר למאן כיון שאין מיאון לחצי זיקה.
4. מחלוקת שלישית - לבית שמאי: יכולה למאן רק בפני היבם, לבית הלל: אף שלא בפניו. לפי בית שמאי כיצד התירו לאשתו של פישון הגמל למאן בז? משום שהיה מכלה נכסי מלוג של אשתו התירו לה, ולכן אף התירו לה למאן לאחר נישואין.
5. מחלוקת רביעית - לבית שמאי: יכולה למאן רק בפני בי"ד. לבית הלל: אף שלא בפני בי"ד. כדעת מי שינונו 'החליצה והמיאון' - בשלשה?
  - א. רבה - כבית שמאי שצריך בי"ד.
  - ב. אביו - אף כבית הלל, וסוברים שצריך שלשה אלא שלא צריך מומחים. [רב נחמן פסק הלכה שמכשירין בשנים].
6. מחלוקת חמישית: לב"ה: ממאנת ונישאת גם כמה פעמים, לב"ש: אין בנות ישראל הפקר - ממאנת וממתנת עד שתגדל ותמאן ותנשא מדוע למאן שוב?
  - א. שמואל: הכוונה עד שתגדל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים.
  - ב. עולא: כוונת ב"ש - או שתמאן ותמתין עד שתגדל ותתארס, או שתמאן ותתארס ותנשא מיד ושוב אינה יכולה למאן.
7. משנה - באלו אופנים תופסים קידושין דרבנן בקטנה?
  - א. כל שהשיאוה אמה ואחיה לדעתה. ב. רבי חנינא בן אנטונינוס: תינוקת שאינה יכולה לשמור כסף או שטר קידושיה - אינה צריכה למאן. [וכן הלכה].
  - ג. ר' אלעזר: קטנה אינה נחשבת כאשתו, אלא כמפותה, בת ישראל לכהן - לא תאכל בתרומה, בת כהן לישראל - תאכל בתרומה.
  - ד. רבי אליעזר בן יעקב: כשמעוכבת אצל הבעל מחמתו - הרי היא כאילו אשתו, כשמעוכבת שלא מחמתו - כאילו אינה אשתו. [יבואר בגמ']

עוד למדנו - בתחילה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה וכו' כיון שראו שהנוסח ארוך, ויש לחוש שיחליפוהו בגט גירושין, תיקנו לומר ביום פלוני מיאנה פלונית בת פלוני בפנינו..